

LEBRIS

We know
books

Marilena Dumitrescu

NU SUNTEM MELCI. SAU SUNTEM?

TEATRU

t...

TRITONIC

Tritonic Books

București - 2023

CUPRINS

Prefață	7
O scurtă prezentare a autoarei	9
Moartea ca experiență de viață	12
Nu suntem melci. Sau suntem?	76
Câteva opinii critice dar prietenoase despre scrierile Marilenei Dumitescu	145

O SCURTĂ PREZENTARE A AUTOAREI

Marilena Dumitrescu, dramaturg, scenarist și prozator, s-a născut în Călărași la 1 februarie 1953. Licențiată în drept.

Membră a Uniunii Scriitorilor din România, filiala Dramaturgie.

Piese jucate (majoritatea comedii): *O mătușă pierdută* (2006), *Stapanul ciolanului* (2010), *Totul de vânzare* (2014), piesa pentru copii *O zânuță cam prostuță* (2016), *Învățăturile lui Zaharia Trahanache către fiul său* (2017), *Ceva cu tăiței* (2021).

Alte piese de teatru scrise: *Moartea ca experiență de viață*, *Oamenii președintelui*, *Frumusețea nu contează*, *Banii sau viața*, *Miraculoasa transformare a unei babe rurale în terapeut naturist*, *Tanga*, *Cum ne petrecem veșnicia*, *Dacă*, *Grafitti*, *Mireasă pe internet*, *Selfie cu Iisus*, *Fără cap și fără coadă*, *Revoluție la castel*, *Nu suntem melci. Sau suntem?*, *Cu susu-n jos*, *Cine-i asta?*

A publicat mai multe volume de teatru și un roman. A scris scenarii pentru emisiuni de divertisment și sitcomuri.

Premii:

- 1984 – mențiune la Festivalul Umorului de la Vaslui;
- 1986 – premiul Uniunii Scriitorilor la Festivalul Umorului de la Vaslui;
- 1994 – premiul ziarului Libertatea la Festivalul Umorului de la Vaslui;
- 2010 – premiul III la concursul de dramaturgie organizat în cadrul Festivalului de Comedie Festco organizat de Teatrul de Comedie București pentru piesa *Ceva cu tăitei*;
- 2011 – nominalizare pentru cea mai bună piesă a anului la concursul organizat de UNITER pentru piesa *Moartea ca experiență de viață*;
- 2012 – premiul HBO – 3 zile la TIFF la Concursul Național de Scenarii pentru scurt-metrajul *Odihnă veșnică*;
- 2012 – premiul II la concursul de dramaturgie – comedie organizat de Teatrul Fani Tardini din Galați pentru piesa *Totul de vânzare*;
- 2013 – premiul II la concursul de dramaturgie – comedie organizat de Teatrul Fani Tardini din Galați pentru piesa *Banii sau viața*.
- 2019 – nominalizare la titlul de Cea mai bună piesă a anului 2018 la concursul de dramaturgie organizat de UNITER pentru 2 piese
- 2020 – premiul Tudor Popescu la concursul de dramaturgie-comedie organizat de Teatrul dramaturgilor români

- 2020 – premiu la concursul de monodramă cu tema Distanța organizat de Teatrul dramaturgilor români
- 2021 – premiul III pentru piesa Între viață și moarte la concursul de dramaturgie organizat de teatrul Tomcsa Sandor din Odorheiu Secuiesc
- 2022 – premiul Ion Băieșu pentru umor acordat de revista Rinocerul.

LBRIS

We know
books

MOARTEA CA EXPERIENȚĂ DE VIAȚĂ

Piesă nominalizată de UNITER
la concursul de dramaturgie
Cea mai bună piesă românească a anului 2010

piesă în 2 acte

Personajele, în ordinea intrării în scenă:

Aura Ștefănescu – 43 ani

Andrei Ștefănescu, fiul Aurei și al lui Dinu – 17 ani

Dinu Ștefănescu – 45 ani

Polițistul Preda Iulian – orice vârstă

Un lucrător în halat alb

Diana – 17 ani

Prima vecină, de vârstă incertă

A doua vecină, la fel

Alex – 41 ani

Văduva – 38 ani

Teodora Bădescu – 32 ani

MOARTEA CA EXPERIENȚĂ DE VIAȚĂ

Actul I

Un apartament de bloc. În dreapta, un hol. În stânga, o bucătărie cu loc de luat masa. Pe undeva, ușa dormitorului lui Andrei, ușa de la intrare și un cuier cu oglindă.

Scena 1

Seara. Scena e goală, dar din dormitor se aude muzică. Soneria sună repetat, dar degeaba, nu răspunde nimeni. Apoi se aude o cheie răsucindu-se în broască. Intră Aura, încărcată cu cumpărături, închizând ușa cu piciorul. Aura pune sacoșele jos, agață poșeta și pardesiul în cuier, deschide umbrela udă și o pune la uscat. Deschide ușa dormitorului de unde se aude muzica, dar o închide imediat și se retrage cu mâna la inimă. Andrei, ciufulit, în șort, fără tricou, iese din cameră, dar rămâne în cadrul ușii.

ANDREI (*în silă*): Ce-i?

AURA: Sun de-o juma' de oră. N-ai auzit?

ANDREI: N-ai cheie?

AURA: Aveam mâinile ocupate, am făcut cumpărături.

ANDREI: Hai, spune, ce vrei?... Ai văzut, nu sunt singur. (*Vrea să intre în cameră, aproape îi închide ușa-n nas*).

AURA (*împingând în ușă*): Stai așa, unde pleci? Avem de discutat.

ANDREI: Nu cred.

AURA: Cum adică, nu crezi? M-a sunat diriga.

ANDREI: Așa, și?...

AURA: De ce nu te-ai dus la acțiunea aia, cu drogurile?

ANDREI: De ce să mă duc? Ce treabă am eu cu drogurile?

AURA: Am înțeles că era obligatoriu. Vă învață ce se poate întâmpla dacă vă drogați.

ANDREI: Lasă-mă-n pace. Tu n-auzi că nu mă droghez?

AURA: Nu erai și tu la magazin, la etnobotanice, când cu razia?

ANDREI: Ei, și?

AURA: Cum adică? Păi ziceai că nu te droghezi.

ANDREI: Hai, dom'le, ce, alea-s droguri? Păi dacă ar fi droguri, crezi că le-ar da voie să le vândă la magazin?

AURA: Sunt la fel de periculoase și alea. Tu nu-ai auzit cazuri când au murit de la etnobotanice?

ANDREI: Prostii!

AURA: Văd că nu mă-nțeleg cu tine. Să știi că n-am terminat cu asta. Mai vorbim. Auzi, totuși, ce miroase-aici? Te-ai apucat de fumat? Sau e iarbă de-aia?

ANDREI: Hai, dom'le, ce iarbă? Sunt țigări. Tutun. Și nu m-am apucat de fumat. Diana...

AURA: Aaa, Diana... Spune-i să fumeze pe balcon. Și ai grijă, e minoră.

ANDREI (*dând să intre în cameră*): Și eu.

AURA: Ai mâncat ceva azi?... În zece minute să vii la masă.